

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA**HOTĂRÂRE nr. ____****din _____ 2025**

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind înregistrarea sau autorizarea unităților de acvacultură și a transportatorilor de animale acvatice

În temeiul prevederilor art. 176 alin. (4), art. 181 alin. (2), art. 189 alin. (1), din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova 2024, nr. 389-391 art. 600), **Guvernul HOTĂRĂȘTE:**

1. Se aprobă Norma sanitară veterinară privind înregistrarea sau autorizarea unităților de acvacultură și a transportatorilor de animale acvatice (se anexează).
2. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor;
3. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 08.05.2026.

Prim-ministru**DORIN RECEAN**

Contrasemnează:

ministru agriculturii
și industriei alimentare

Ludmila CATLABUGA

Aprobată
prin Hotărârea Guvernului nr. ____/2025

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ
privind înregistrarea sau autorizarea unităților de acvacultură și a
transportatorilor de animale acvatice

Prezenta Normă:

- transpune parțial Regulamentul delegat (UE) 2020/691 al Comisiei din 30 ianuarie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele pentru unitățile de acvacultură și transportatorii de animale acvatice, CELEX: 32020R0691, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 174 din 03 iunie 2020;

- transpune Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2037 al Comisiei din 22 noiembrie 2021 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește exonerările de la obligațiile operatorilor de înregistrare a unităților de acvacultură și de ținerea evidențelor, CELEX: 32021R2037, publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene L 416 din 23 noiembrie 2021.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

1. Norma sanitară veterinară privind înregistrarea sau autorizarea unităților de acvacultură și a transportatorilor de animale acvatice (în continuare – Normă) stabilește cerințe pentru înregistrarea și autorizarea unităților de acvacultură care dețin animale de acvacultură și la transportatorii de animale acvatice, cu scopul de a proteja sănătatea publică și animală.

2. Prezenta Normă se aplică pentru a preveni și controla răspândirea bolilor la animalele acvatice, protejând astfel sănătatea animalelor și a oamenilor, precum și mediul înconjurător.

3. Prezenta Normă nu se aplică:

3.1 produselor din pește imitate;

3.2 uleiului de pește folosit în hrana animalelor, în industria farmaceutică și în industria chimică.

4. Prezenta Normă stabilește cerințele de plasarea pe piață și punerea în liberă circulație (import) a produselor de acvacultură.

5. În sensul Norme se utilizează următoarele noțiuni:

autoritatea competentă - autoritățile competente astfel cum sunt definite în art. 3 din Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar;

centru de purificare - unitate care dispune de bazine alimentate cu apă de mare curată, în care sunt așezate moluștele pe toată perioada necesară reducerii contaminării, pentru ca acestea să poată fi corespunzătoare consumului uman;

centru de expediere - orice unitate de pe țărm sau din larg pentru primirea, tratarea, spălarea, curățarea, sortarea, împachetarea și ambalarea moluștelor destinate consumului uman;

creșterea mortalității - niveluri ale mortalității inexplicabile, care depășesc nivelul considerat normal pentru unitatea de acvacultură sau grupul de unități de acvacultură în cauză în condiții obișnuite;

iaz mare - un iaz natural sau artificial, în care sursa de hrană a animalelor deținute în aceste iazuri este naturală, în afara unor circumstanțe excepționale, și în care nu se aplică măsuri de creștere a producției peste capacitatea naturală a mediului;

instalație închisă - unitate de acvacultură în care apa reziduală provenită de la unitatea respectivă este supusă unui tratament capabil să inactiveze agenții patogeni ai bolilor listate sau emergente înainte de a fi deversată în ape deschise;

instalație deschisă - unitate de acvacultură în care apa reziduală provenită de la unitatea respectivă este deversată direct în ape deschise fără a fi tratată în vederea inactivării agenților patogeni ai bolilor listate sau emergente;

în izolare - deținerea animalelor de acvacultură într-o unitate de acvacultură unde acestea nu intră în contact cu nicio altă specie de animale acvatice, fie direct, prin coabitare, fie indirect, prin alimentarea cu apă;

măsuri de biosecuritate - măsurile incluse într-un plan de biosecuritate care a fost conceput pentru – și pus în aplicare de către – fiecare unitate de acvacultură dintr-un grup de unități de acvacultură care a fost autorizat de către autoritatea competentă în conformitate cu art. 177 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

număr de înregistrare unic - număr atribuit unități de acvacultură înregistrate sau unui grup de unități de acvacultură înregistrat, astfel cum se menționează la art. 176 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

număr de autorizare unic - număr atribuit de autoritatea competentă unei unități de acvacultură autorizate sau unui grup de unități de acvacultură autorizat de către aceasta, în conformitate cu art. 176 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

plan de biosecuritate - plan documentat care identifică rutele prin care un agent patogen pătrunde într-o unitate de acvacultură, se răspândește în aceasta și se transfera pornind de la aceasta; planul ține seama de particularitățile unității și identifică măsurile care vor atenua riscurile la adresa biosecurității care au fost identificate;

program de supraveghere - program voluntar de măsuri de testare și de control întreprinse în legătură cu o boală de categoria C într-o unitate de acvacultură care nu participă la un program de eradicare pentru a obține statutul de indemnă de boala respectivă, dar în cazul căreia testele arată că unitatea de acvacultură nu este infectată cu boala de categoria C în cauză;

unități de producție - jgheaburi, iazuri, bazine mari, rezervoare, cuști, țărcuri sau structuri similare care conțin grupuri de animale de acvacultură într-o unitate de acvacultură;

zonă epidemiologică - zonă geografică definită în care animalele acvatice au același statut sanitar și sunt expuse aceluiași risc de contractare a unei boli listate sau emergente în conformitate cu art. 5 și 6 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

zonă de relocare - orice zonă de apă dulce, maritimă, de estuar cu limite bine marcate și indicate prin geamanduri, stâlpi sau orice alte mijloace fixe și utilizată exclusiv pentru purificarea naturală a moluștelor.

Capitolul II

ÎNREGISTRARE, AUTORIZARE, REGISTRE ȘI

ȚINEREA EVIDENȚELOR

Secțiunea 1-a

Autorizarea unităților de acvacultură care prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolii

6. În conformitate cu art.176 alin.(2) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, operatorii următoarelor tipuri de unități de acvacultură nu au obligația de a solicita autorității competente autorizarea unităților lor de acvacultură:

6.1 unități de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute doar în vederea eliberării în natură;

6.2 iazuri mari în care animalele de acvacultură sunt deținute în vederea consumului uman direct sau a eliberării în natură;

6.3 centre de purificare care:

6.3.1 sunt autorizate în conformitate cu Cerințe specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală; și

6.3.2 primesc moluște doar din zona epidemiologică în care este amplasată unitatea;

6.4 centre de expediere care:

6.4.1 sunt autorizate în conformitate cu art. 177 lit. a) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, și

6.4.2 primesc moluște doar din zona epidemiologică în care este amplasată unitatea.

6.5 zone de relocare care:

6.5.1 sunt autorizate în conformitate art. 177 lit. a) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală și

6.5.2 primesc moluște doar din zona epidemiologică în care este amplasată unitatea.

7. Operatorii unităților de acvacultură care dețin moluștele destinate consumului uman direct au obligația de a solicita autorității competente autorizarea, și în cazul cărora aceasta a realizat o evaluare a riscurilor:

7.1 ținând cont cel puțin de factorii de risc stabiliți în Norma sanitară veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente; și

7.2 în care este stabilit că riscul ca animalele de acvacultură din unitatea de acvacultură să răspândească o boală listată sau emergentă este nesemnificativ.

8. Operatorii următoarelor tipuri de unități de acvacultură solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu art. 176 alin. (1) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală:

8.1 unități de carantină pentru animalele de acvacultură;

8.2 unități de acvacultură care dețin, în izolare, animale de acvacultură din speciile listate care sunt vectori, până când acestea nu mai sunt considerate vectori;

8.3 unități de acvacultură care sunt instalații închise și care dețin, în scopuri ornamentale, animale de acvacultură ce creează un risc semnificativ de boală din cauza tiparelor lor de deplasare;

8.4 unități de acvacultură care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale în instalații deschise;

8.5 nave sau alte unități mobile în care sunt deținute temporar animale de acvacultură în vederea tratamentului sau a altei proceduri de creștere conexe.

Secțiunea 2-a

Cerințe de acordare a autorizației pentru unitățile de acvacultură

9. Autoritatea competentă autorizează unitățile de acvacultură menționate în pct. 13 și în pct. 15-25 sau grupurile de unități de acvacultură menționate în pct. 14 doar dacă operatorii acestora au conceput și documentat un plan de biosecuritate care respectă următoarele cerințe:

9.1 să identifice rutele prin care un agent patogen pătrunde în unitatea de acvacultură sau în grupul de unități de acvacultură, se răspândește în acestea și se transferă din acestea în mediu sau în alte unități de acvacultură;

9.2 să țină seama de caracteristicile fiecărei unități de acvacultură sau ale fiecărui grup de unități de acvacultură și identifice măsurile de atenuare pentru fiecare risc la adresa biosecurității care a fost identificat;

9.3 la elaborarea planului respectiv pentru unitatea de acvacultură sau grupul de unități de acvacultură, să ia în considerare sau să țină seama, după caz, de elementele stabilite în Capitolele I-VII și Capitolele IX-XII, de la Anexa nr.1.

10. Autoritatea competentă autorizează unitățile de acvacultură menționate la pct. 13, 23 și 24 doar dacă operatorii acestora se conformează supravegherii bazate pe riscuri în conformitate cu art. 26 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, care ia forma unei scheme de supraveghere bazate pe riscuri, astfel cum este stabilită în anexa nr.2 pct.1 la Normă.

11. Autoritatea competentă autorizează grupurile de unități de acvacultură menționate la pct. 14 doar dacă operatorii acestora se conformează supravegherii bazate pe riscuri în conformitate cu art. 26 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, care ia forma unei scheme de supraveghere bazate pe riscuri, astfel cum este stabilită în anexa nr. 2 pct.3 la Normă.

12. Atunci când se acordă autorizarea pentru unitățile de acvacultură sau pentru grupurile de astfel de unități, conform pct. 10 și 11, autoritatea competentă ține seama de următoarele elemente și le include în schema de supraveghere bazată pe riscuri:

12.1 rezultatul supravegherii realizate de operator în conformitate cu art. 24 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

12.2 informațiile obținute în cadrul vizitelor de verificare a sănătății animale efectuate de un medic veterinar în conformitate cu art. 25 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, în cazul în care operatorii pun la dispoziție aceste informații;

12.3 în cazul transportului de animale acvatice prin navigație maritimă, ANSA se asigură de prezența la bordul navei a certificatului sanitar de bord, în conformitate cu prevederile Regulamentului Sanitar Internațional (RSI)/2005.

13. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute în vederea deplasării din respectivele unități fie în viu, fie ca produse provenite de la animale de acvacultură, altele decât unitățile de acvacultură menționate la pct. 18-25, respectă cerințele stabilite:

13.1 la pct.10, în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri;

13.2 în anexa nr. 1 Capitolul I pct. 1, în ceea ce privește măsurile de biosecuritate;

13.3 în anexa nr. 1 Capitolul I pct. 2, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

14. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că grupurile de unități de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute în vederea deplasării din respectivele unități fie în viu, fie ca produse provenite de la animale de acvacultură respectă cerințele stabilite:

14.1 la pct. 11, în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri;

14.2 în anexa nr. 1 Capitolul II pct. 1, în ceea ce privește măsurile de biosecuritate pentru unitățile de acvacultură din grup;

14.3 în anexa nr. 1 Capitolul II pct. 2, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

15. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile de acvacultură izolate respectă cerințele stabilite:

15.1 la pct. 16, în ceea ce privește măsurile adoptate pentru instalațiile unde se efectuează examinări post-mortem și în ceea ce privește asigurarea serviciilor unui medic veterinar al unității;

15.2 în anexa nr. 1 Capitolul III pct. 5, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

15.3 în anexa nr. 1 Capitolul III pct. 6, în ceea ce privește supravegherea și controlul;

15.4 în anexa nr. 1 Capitolul III pct. 7, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

16. Înainte ca autoritatea competentă să acorde autorizarea, operatorii unităților de acvacultură izolate:

16.1 iau măsuri pentru efectuarea examinărilor veterinare post-mortem în instalații adecvate din unitatea de acvacultură izolată sau într-un laborator,

16.2 asigură, prin contract sau prin intermediul unui alt instrument juridic, serviciile unui medic veterinar al unității, care este responsabil pentru:

16.2.1 supravegherea activităților unității de acvacultură izolate și respectarea cerințelor de autorizare prevăzute la pct. 15;

16.2.2 revizuirea planului de supraveghere a bolilor menționat în anexa nr. 1 Capitolul III sbp. 6.1 cel puțin o dată pe an.

17. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor respectă cerințele stabilite:

17.1 în anexa nr. 1 Capitolul IV pct. 8, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

17.2 în anexa nr. 1 Capitolul IV pct. 9, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

18. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că centrele de purificare, altele decât cele menționate la sbp. 6.3, respectă cerințele stabilite:

18.1 în anexa nr. 1 Capitolul V pct. 10, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

18.2 în anexa nr. 1 Capitolul V pct. 11, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

19. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că centrele de expediere, altele decât cele menționate la sbp. 6.4, respectă cerințele stabilite:

19.1 în anexa nr. 1 Capitolul VI pct. 12, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

19.2 în anexa nr. 1 Capitolul VI pct. 13, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

20. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că altele zone de relocare respectă cerințele stabilite:

20.1 în anexa nr. 1 Capitolul VII pct. 14, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

20.2 în anexa nr. 1 Capitolul VII pct. 15, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

21. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile de carantină respectă cerințele stabilite:

21.1 în anexa nr. 1 Capitolul VIII pct. 16, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

21.2 în anexa nr. 1 Capitolul VIII pct. 17, în ceea ce privește măsurile de supraveghere și control;

21.3 în anexa nr. 1 Capitolul VIII pct. 18, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

22. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile de acvacultură care dețin, în izolare, animale de acvacultură din speciile listate care sunt vectori, până când acestea nu mai sunt considerate ca fiind vectori, respectă cerințele stabilite:

22.1 în anexa nr. 1 Capitolul IX pct. 19, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

22.2 în anexa nr. 1 Capitolul IX pct. 20, în ceea ce privește măsurile de supraveghere și control;

22.3 în anexa nr. 1 Capitolul IX pct. 21, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

23. Atunci când se acordă autorizația, autoritatea competentă se asigură că unitățile de acvacultură închise care dețin specii ornamentale cu potențial ridicat de a introduce boli infecțioase respectă următoarele cerințe stabilite:

23.1 la pct. 10, în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri;

23.2 în anexa nr. 1 Capitolul X pct. 22, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

23.3 în anexa nr. 1 Capitolul X pct. 23, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

24. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile de acvacultură care sunt instalații deschise și care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale respectă cerințele stabilite:

24.1 la pct. 10, în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri;

24.2 în anexa nr. 1 Capitolul XI pct. 24, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

24.3 în anexa nr. 1 Capitolul XI pct. 25, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

25. Atunci când se acordă autorizarea, autoritatea competentă se asigură că unitățile mobile în care sunt deținute temporar animale de acvacultură în vederea tratamentului sau a altei proceduri de creștere conexe respectă cerințele stabilite:

25.1 în anexa nr. 1 Capitolul XII pct. 26, în legătură cu măsurile de biosecuritate;

25.2 în anexa nr. 1 Capitolul XII pct. 27, în ceea ce privește instalațiile și echipamentele.

Secțiunea 3-a **Registrele unităților de acvacultură**

26. În plus față de informațiile prevăzute la art. 185 alin. (2) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, autoritatea competentă include în registrul unităților de acvacultură, pentru fiecare unitate de acvacultură pe care o înregistrează, următoarele informații:

26.1 numărul de înregistrare unic atribuit respectivei unități;

26.2 data înregistrării;

26.3 adresa și coordonatele geografice ale amplasării unității de acvacultură;

26.4 o descriere a instalațiilor și echipamentelor unității;

26.5 categoriile de animale de acvacultură care sunt deținute în unitatea de acvacultură;

26.6 numărul aproximativ de animale de acvacultură care pot fi deținute în unitatea de acvacultură, biomasa maximă a acestor animale sau ambele;

26.7 perioada în care animalele de acvacultură sunt deținute în unitatea de acvacultură dacă aceasta nu este ocupată în mod neîntrerupt, inclusiv, dacă prezintă relevanță, informații privind ocuparea sezonieră sau ocuparea pe durata anumitor evenimente;

26.8 data oricărei încetări a activității, atunci când operatorul a informat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

27. În plus față de informațiile prevăzute la art. 185 alin. (2) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, autoritatea competentă include în registrul unităților de acvacultură autorizate, pentru fiecare unitate de acvacultură sau grup de unități de acvacultură pe care le autorizează, următoarele informații:

27.1 numărul de autorizare unic atribuit respectivei unități sau respectivului grup de către autoritatea competentă;

27.2 data autorizării acordate sau data oricărei suspendări sau retrageri a autorizării;

27.3 adresa și coordonatele geografice (latitudine și longitudine) ale amplasării unității de acvacultură autorizate sau a grupului de unități de acvacultură autorizat;

27.4 o descriere a instalațiilor și echipamentelor relevante ale unității sau ale grupului de unități;

27.5 categoriile de animale de acvacultură care sunt deținute în unitatea de acvacultură sau în grupul de unități de acvacultură;

27.6 numărul aproximativ de animale de acvacultură care pot fi deținute în unitatea de acvacultură sau în grupul de unități de acvacultură, biomasa maximă a acestor animale sau ambele;

27.7 perioada în care animalele de acvacultură sunt deținute în unitatea de acvacultură sau în grupul de unități de acvacultură dacă acestea nu sunt ocupate în mod neîntrerupt, inclusiv, dacă prezintă relevanță, informații privind ocuparea sezonieră sau ocuparea pe durata anumitor evenimente;

27.8 data oricărei încetări a activității, atunci când operatorul a informat autoritatea competentă cu privire la aceasta.

28. Suplimentar informațiilor prevăzute în art. 185 alin. (3) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, autoritatea competentă publică pe pagina sa web oficială, disponibilă publicului, informații actualizate cu privire la statutul sanitar al animalelor de acvacultură deținute în unități de acvacultură sau în grupuri de unități de acvacultură care sunt autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1) din Legea menționată, aceste informații actualizate stabilesc cel puțin statutul sanitar al unității de acvacultură sau al grupului de unități de acvacultură pentru fiecare boală listată relevantă și pentru fiecare categorie relevantă de boli listate, după cum urmează:

28.1 dacă grupul sau unitatea este indemnă de o boală de categoria B sau de o boală de categoria C;

28.2 dacă grupul sau unitatea participă la un program de eradicare a unei boli de categoria B sau a unei boli de categoria C;

28.3 dacă grupul sau unitatea participă la un program voluntar de supraveghere a unei boli de categoria C; sau

28.4 orice alte informații legate de o boală de categoria B, C sau D, altele decât informațiile stabilite în sbp. 28.1- 28.3.

Capitolul III

EVIDENȚELE CARE TREBUIE ȚINUTE DE OPERATORII UNITĂȚILOR DE ACVACULTURĂ ÎNREGISTRATE SAU AUTORIZATE ȘI TRANSPORTATORI

29. În conformitate cu informațiile prevăzute la art. 186 alin. (1) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, operatorii unităților de acvacultură înregistrate înregistrează și păstrează următoarele informații:

29.1 numărul de înregistrare unic atribuit unității de acvacultură

29.2 detalii privind orice anchetă desfășurată ca urmare a constatării unei creșteri a mortalității sau a unei suspiciuni de prezență a bolii;

29.3 declarații pe propria răspundere emise în conformitate cu art. 218 din Legea nr. 196/ 2024 privind sănătatea animală, primite împreună cu transporturile de animale de acvacultură care au sosit la unitatea de acvacultură sau trimise împreună cu astfel de transporturi care au fost expediate de la unitatea de acvacultură, după caz.

30. Operatorii unităților de acvacultură autorizate în care animalele de acvacultură sunt deținute în vederea deplasării din respectivele unități fie în viu, fie ca produse de origine animală, altele decât unitățile de acvacultură menționate în pct. 35-42 la Normă, înregistrează și păstrează următoarele informații:

30.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de acvacultură;

30.2 categoria curentă de risc atribuită unității de acvacultură;

30.3 detalii privind punerea în aplicare și rezultatele supravegherii bazate pe riscuri prevăzută în pct. 10;

30.4 detalii privind deplasarea animalelor înspre unitatea de acvacultură, inclusiv:

30.4.1 numărul de autorizare sau de înregistrare unic al unității de acvacultură de origine pentru toate animalele de acvacultură care au fost primite de la o altă unitate de acvacultură; sau

30.4.2 localizarea habitatului din care au fost colectate animalele acvatice sălbatice înainte de a fi expediate unității de acvacultură;

30.5 detalii privind deplasarea animalelor dinspre unitatea de acvacultură, inclusiv:

30.5.1 animalele de acvacultură și produsele provenite de la animale de acvacultură și, în cazul deplasării animalelor de acvacultură, numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de destinație; sau

30.5.2 în cazul deplasării în vederea eliberării în natură, detalii privind habitatul în care urmează să fie eliberate animalele de acvacultură;

30.6 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității sau colectează animale de acvacultură din aceasta;

30.7 planul de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

30.8 declarația pe proprie răspundere emisă în conformitate cu art. 218 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, primite împreună cu transporturile de animale de acvacultură care au sosit la unitatea de acvacultură sau trimise împreună cu transporturile care au fost expediate de la unitatea de acvacultură, după caz.

31. Operatorii unităților de acvacultură dintr-un grup de unități de acvacultură autorizate în conformitate cu art. 177 lit. a) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală înregistrează și păstrează următoarele informații:

31.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de acvacultură;

31.2 categoria curentă de risc atribuită grupului de unități de acvacultură de către autoritatea competentă;

31.3 detalii privind punerea în aplicare și rezultatele supravegherii bazate pe riscuri prevăzută la pct. 11;

31.4 detalii privind deplasarea animalelor înspre unitatea de acvacultură, inclusiv:

31.4.1 numărul de autorizare sau de înregistrare unic al unității de acvacultură de origine pentru toate animalele de acvacultură care au fost primite de la o unitate de acvacultură din afara grupului; sau

31.4.2 localizarea habitatului din care au fost colectate animalele acvatice sălbatice înainte de a fi expediate unității de acvacultură;

31.5 detalii privind deplasarea animalelor dinspre grupul de unități de acvacultură, inclusiv:

31.5.1 animalele de acvacultură și produsele provenite de la animale de acvacultură și, în cazul deplasării animalelor de acvacultură, numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de destinație, în cazul în care animalele de acvacultură sunt expediate unei unități din afara grupului; sau

31.5.2 în cazul deplasării în vederea eliberării în natură, detalii privind habitatul în care urmează să fie eliberate animalele de acvacultură;

31.6 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității de acvacultură sau colectează animale de acvacultură din aceasta;

31.7 detalii privind planul de biosecuritate instituit și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

31.8 declarații pe propria răspundere emise în conformitate cu art. 218 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, primite împreună cu loturile de animale de acvacultură care au sosit la unitatea de acvacultură sau trimise împreună cu loturile care au fost expediate de la unitatea de acvacultură, după caz.

32. Persoana calificată care supraveghează grup de unități de acvacultură autorizat în conformitate cu art.177 lit. b) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală înregistrează și păstrează informațiile prevăzute la sbp. 31.1-31.9 la Normă în numele fiecărei unități de acvacultură din cadrul grupului.

33. Operatorii unităților de acvacultură izolate autorizate înregistrează și păstrează următoarele informații:

33.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de acvacultură izolate

33.2 detalii privind circulația animalelor înspre și dinspre unitatea de acvacultură izolată, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de origine sau de destinație a tuturor animalelor de acvacultură primite de la o altă unitate de acvacultură sau expediate acesteia;

33.3 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale de acvacultură unității de acvacultură izolate sau colectează animale de acvacultură din aceasta;

33.4 detalii privind punerea în aplicare și rezultatele planului de supraveghere a bolilor prevăzut în anexa nr. 1 Capitolul III pct. 6;

33.5 rezultatele testelor clinice și de laborator și ale examinărilor post-mortem care indică o creștere a mortalității sau suspiciunea prezenței unei boli;

33.6 dacă sunt relevante, detalii privind vaccinarea sau tratamentul animalelor de acvacultură, prevăzute în anexa nr. 1 Capitolul III sbp. 6.3;

33.7 detalii privind izolarea sau carantină animalelor de acvacultură sosite, instrucțiunile, dacă există, date de autoritatea competentă, cu privire la izolare și carantină și observațiile relevante formulate în orice perioadă de izolare sau de carantină;

33.8 planul de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură izolată.

34. Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor înregistrează și păstrează evidențe:

34.1 numărul de autorizare unic atribuit unității producătoare de alimente provenite de la animale acvatice aptă pentru combaterea bolilor;

34.2 planul de biosecuritate pentru unitatea producătoare de alimente provenite de la animale acvatice aptă pentru combaterea bolilor și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

34.3 evidențe privind întreținerea sistemului de tratare a apei reziduale utilizat în unitatea producătoare de alimente provenite de la animale acvatice aptă pentru combaterea bolilor;

34.4 evidențe pe baza cărora să se verifice eficacitatea sistemului de tratare a apei;

34.5 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității producătoare de alimente provenite de la animale acvatice aptă pentru combaterea bolilor.

35. Operatorii centrelor de purificare autorizate înregistrează și păstrează următoarele informații:

35.1 numărul de autorizare unic atribuit centrului de purificare autorizat de către autoritatea competentă;

35.2 planul de biosecuritate pentru centrul de purificare autorizat și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

35.3 evidențe privind întreținerea sistemului de tratare a apei reziduale utilizat în centrul de purificare autorizat;

35.4 evidențe pe baza cărora să se verifice eficacitatea sistemului de tratare a apei.

36. Operatorii centrelor de expediere autorizate înregistrează și păstrează următoarele informații:

36.1 numărul de autorizare unic atribuit centrului de expediere autorizat de către autoritatea competentă;

36.2 planul de biosecuritate pentru centrul de expediere autorizat și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

36.3 evidențe privind întreținerea sistemului de tratare a apei reziduale utilizat în centrul de expediere autorizat;

36.4 evidențe pe baza cărora se verifice eficacitatea sistemului de tratare a apei.

37. Operatorii zonelor de relocare autorizate înregistrează și păstrează următoarele informații:

37.1 numărul de autorizare unic atribuit zonei de relocare autorizate

37.2 planul de biosecuritate pentru zona de relocare autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia.

38. Operatorii unităților autorizate de carantină pentru animalele de acvacultură înregistrează și păstrează următoarele informații:

38.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de carantină

38.2 detalii privind deplasarea animalelor înspre unitatea de carantină autorizată, inclusiv:

38.2.1 numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de origine pentru toate animalele de acvacultură primite de la o altă unitate de acvacultură; sau

38.2.2 localizarea habitatului din care au fost colectate animalele acvatice înainte de a fi expediate unității de carantină autorizate;

38.3 detalii privind deplasarea animalelor dinspre unitatea de carantină autorizată, inclusiv:

38.3.1 numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de destinație; sau

38.3.2 localizarea habitatului natural în care au fost eliberate animalele de acvacultură;

38.4 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității de carantină autorizate sau colectează animale de acvacultură din aceasta;

38.5 detaliile privind punerea în aplicare și rezultatele planului de supraveghere a bolilor prevăzut în anexa nr. 1 Capitolul VIII pct. 17;

38.6 rezultatele testelor clinice și de laborator și ale examinărilor post-mortem prevăzute în anexa nr. 1 Capitolul VIII pct. 17;

38.7 instrucțiunile, dacă există, date de autoritatea competentă cu privire la observațiile formulate în orice perioadă de izolare sau de carantină;

38.8 planul de biosecuritate pentru unitatea de carantină autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

38.9 dovezi care arată că parametrii de mediu din unitatea de carantină autorizată sunt propice manifestării bolii/bolilor listate sau emergente relevante.

39. Operatorii unităților de acvacultură autorizate care dețin, în izolare, animale de acvacultură din speciile listate care sunt vectori, până când acestea nu mai sunt considerate vectori, înregistrează și păstrează următoarele informații:

39.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de acvacultură;

39.2 detalii privind deplasarea animalelor înspre unitatea de acvacultură autorizată, inclusiv:

39.2.1 numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de origine pentru toate animalele de acvacultură primite de la o altă unitate de acvacultură; sau

39.2.2 localizarea habitatului din care au fost colectate animalele acvatice înainte de a fi expediate unității de acvacultură autorizate;

39.3 detalii privind deplasarea animalelor dinspre unitatea de acvacultură autorizată, inclusiv:

39.3.1 numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de destinație; sau

39.3.2 în cazul deplasării în vederea eliberării în natură, detalii privind habitatul în care urmează să fie eliberate animalele de acvacultură;

39.4 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității de acvacultură autorizate sau colectează animale de acvacultură din aceasta;

39.5 detaliile privind punerea în aplicare și rezultatele planului de supraveghere a bolilor prevăzut în anexa nr. 1 Capitolul IX pct. 20;

39.6 rezultatele testelor clinice și de laborator și ale examinărilor post-mortem prevăzute în anexa nr. 1 Capitolul IX pct. 20;

39.7 instrucțiunile, dacă există, date de autoritatea competentă cu privire la observațiile formulate în perioada de izolare de 90 de zile menționată în anexa nr. 1 Capitolul IX pct. 2;

39.8 planul de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia.

40. Operatorii unităților de acvacultură autorizate care sunt instalații închise și care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale înregistrează și păstrează următoarele informații:

40.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de acvacultură;

40.2 categoria curentă de risc atribuită unității de acvacultură autorizate de către autoritatea competentă;

40.3 detalii privind punerea în aplicare și rezultatele supravegherii bazate pe riscuri prevăzută la pct. 10, dacă sunt relevante;

40.4 detalii privind circulația animalelor înspre unitatea de acvacultură autorizată, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de origine pentru toate animalele de acvacultură primite de la o altă unitate de acvacultură;

40.5 detalii privind circulația animalelor dinspre unitatea de acvacultură izolată, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de destinație, cu excepția cazurilor în care această deplasare a animalelor are ca destinație gospodăriile;

40.6 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității de acvacultură autorizate sau colectează animale de acvacultură din unitatea respectivă, cu excepția cazurilor în care această deplasare a animalelor are ca destinație gospodăriile;

40.7 planul de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

40.8 declarații pe propria răspundere emise în conformitate cu art. 218 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, primite împreună cu transporturile de animale de acvacultură care au sosit la unitatea de acvacultură autorizată sau trimise împreună cu transporturile care au fost expediate de la unitatea de acvacultură autorizată, după caz.

41. Operatorii unităților de acvacultură autorizate care sunt instalații deschise și care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale înregistrează și păstrează următoarele informații:

41.1 numărul de autorizare unic atribuit unității de acvacultură;

41.2 categoria curentă de risc atribuită unității de acvacultură autorizate ;

41.3 detalii privind punerea în aplicare și rezultatele supravegherii bazate pe riscuri prevăzută la pct. 10, dacă sunt relevante;

41.4 detalii privind circulația animalelor înspre unitatea de acvacultură autorizată, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de origine pentru toate animalele de acvacultură care au fost primite de la o altă unitate de acvacultură;

41.5 detalii privind circulația animalelor dinspre unitatea de acvacultură autorizată, inclusiv numărul de înregistrare sau de autorizare unic al unității de acvacultură de destinație, cu excepția cazurilor în care această deplasare a animalelor are ca destinație gospodăriile;

41.6 denumirea și adresa transportatorilor care livrează animale acvatice unității de acvacultură autorizate sau colectează animale de acvacultură din unitatea respectivă, cu excepția cazurilor în care această deplasare a animalelor are ca destinație gospodăriile;

41.7 planul de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

41.8 declarații pe propria răspundere emise în conformitate cu art. 218 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală, primite împreună cu transporturile de animale de acvacultură care au sosit la unitatea de acvacultură autorizată sau trimise împreună cu transporturile care au fost expediate de la unitatea de acvacultură autorizată, după caz.

42. Operatorii de nave autorizate sau alte unități mobile autorizate în care sunt deținute temporar animale de acvacultură în vederea tratamentului sau a altei proceduri de creștere conexe înregistrează și păstrează următoarele informații:

42.1 numărul de autorizare unic atribuit navei sau altei unități mobile de către autoritatea competentă;

42.2 datele și orele la care animalele de acvacultură sunt încărcate pe o unitate mobilă autorizată;

42.3 dacă sunt relevante, denumirea, adresa și numărul de înregistrare sau de autorizare unic pentru fiecare unitate de acvacultură unde au fost încărcate și descărcate animale de acvacultură;

42.4 datele și locurile în care nava sau altă unitate mobilă a fost umplută cu apă înainte de încărcare și, după caz, datele și locurile în care apa a fost schimbată între încărcare și descărcare;

42.5 dacă sunt relevante, detalii privind rutele urmate între o unitate de acvacultură și alta;

42.6 detalii privind fiecare tratament sau procedură conexă de creștere a animalelor care are loc pe nava autorizată sau pe altă unitate mobilă autorizată;

42.7 planul de biosecuritate pentru nava autorizată sau pentru altă unitate mobilă autorizată și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia.

43. Transportatorii de animale acvatice înregistrează și păstrează următoarele informații pentru fiecare mijloc de transport utilizat pentru deplasarea animalelor acvatice:

43.1 plăcuțele de înmatriculare în cazul transportului rutier navei sau orice alte mijloc de identificare care identifică în mod unic alte mijloace de transport în care sunt transportate animalele acvatice;

43.2 datele și orele la care animalele acvatice au fost încărcate la unitatea de acvacultură sau la habitatul de origine;

43.3 denumirea, adresa și numărul de înregistrare sau de autorizare unic al fiecărei unități de acvacultură vizitate;

43.4 localizarea fiecărui habitat din care au fost colectate animale acvatice sălbatice;

43.5 datele și orele la care animalele acvatice au fost descărcate la unitatea de acvacultură sau la habitatul de destinație;

43.6 datele, orele și locurile la care a fost schimbată apa, după caz;

43.7 planul de biosecuritate pentru mijlocul de transport și dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

43.8 numerele de referință ale documentelor de însoțire a transporturilor de animale acvatice.

Anexa nr.1
la Norma sanitară veterinară privind înregistrarea
sau autorizarea unităților de acvacultură și
transportatorilor de animale acvatice

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE ACVACULTURĂ

Capitolul I

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE ACVACULTURĂ ÎN CARE ANIMALELE DE ACVACULTURĂ SUNT DEȚINUTE ÎN VEDEREA DEPLASĂRII DIN RESPECTIVELE UNITĂȚI FIE ÎN VIU, FIE CA PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

1. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru unitățile de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute în vederea deplasării din respectivele unități fie în viu, fie ca produse provenite de la animale de acvacultură, astfel cum se menționează la sbp. 13.2 din Norma sanitară veterinară sunt următoarele:

1.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, un plan de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

1.1.1 să instalează puncte de dezinfectare în locuri critice din unitatea de acvacultură;

1.1.2 dacă sistemele funcționale enumerate în continuare sunt prezente în aceeași unitate de acvacultură, acestea să fie separate cu ajutorul barierelor de igienă adecvate:

1.1.2.1 incubatoare;

1.1.2.2 sisteme de îngrășare;

1.1.2.3 sisteme de prelucrare;

1.1.2.4 centru de expediere;

1.1.3 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate pentru a fi utilizate doar în interiorul unității de acvacultură și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

1.1.4 echipamentele să nu fie utilizate în comun de unități de acvacultură diferite, dar, dacă acest lucru nu se evita, să fie urmat un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor;

1.1.5 vizitatorii unității de acvacultură să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de boală; acești vizitatori trebuie:

1.1.5.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție furnizate la unitatea de acvacultură;

1.1.5.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție proprie la sosirea în unitatea de acvacultură și, în cazul îmbrăcămintei și încălțămintei care nu sunt de unică folosință, la plecarea din unitate;

1.1.6 animalele moarte să fie îndepărtate din toate unitățile de producție, cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției, dar care să fie

posibilă având în vedere metoda de producție utilizată, și să fie eliminate în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

1.1.7 echipamentele din unitatea de acvacultură să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul fiecărui ciclu de producție;

1.1.8 în cazul în care unitățile de acvacultură primesc ouă fertilizate din alte unități și în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere biologic, aceste ouă să fie dezinfectate în mod adecvat la sosire și toate ambalajele să fie dezinfectate sau eliminate într-un mod sigur din punct de vedere biologic;

1.1.9 evidența acțiunilor de curățare și dezinfectare a transportatorilor să fie verificată înainte de încărcarea sau descărcarea animalelor acvatice la unitatea de acvacultură;

1.2 operatorii desemnează nominal o persoană care să fie responsabilă cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură, iar alți membri ai personalului vor raporta persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate.

2. Cerințele legate de instalații și echipamente pentru unitățile de acvacultură, astfel cum se menționează în sbp. 13.3 din Norma sanitară veterinară sunt următoarele:

2.1 să fie disponibile echipamente și instalații adecvate pentru scopul menținerii condițiilor corespunzătoare de creștere a animalelor de acvacultură deținute la unitatea de acvacultură în cauză;

2.2 unitatea de acvacultură să asigure standarde de igienă bune și să permită monitorizarea adecvată a stării de sănătate;

2.3 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate corespunzător;

2.4 să fie instituite măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători și de constrângerile de mediu ale unității de acvacultură;

2.5 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport.

Capitolul II

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU GRUPURI DE UNITĂȚI DE ACVACULTURĂ ÎN CARE ANIMALELE DE ACVACULTURĂ SUNT DEȚINUTE ÎN VEDEREA DEPLASĂRII DIN RESPECTIVELE UNITĂȚI FIE ÎN VIU, FIE CA PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

3. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru grupurile de unități de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute în vederea deplasării din respectivele unități astfel cum se menționează la sbp. 14.2 din Norma sanitară veterinară sunt următoarele:

3.1 operatorii trebuie să pună în aplicare un plan de biosecuritate în conformitate cu pct. 9 din Norma sanitară veterinară și, la elaborarea planului lor de biosecuritate, operatorii să țină seama de următoarele elemente:

3.1.1 instalate puncte de dezinfectare în locuri critice din fiecare unitate de acvacultură din grup;

3.1.2 dacă sistemele funcționale enumerate în continuare sunt prezente în aceeași unitate de acvacultură, acestea să fie separate cu ajutorul barierelor de igienă adecvate:

3.1.2.1 incubatoare;

3.1.2.2 sisteme de îngrășare;

3.1.2.3 sisteme de prelucrare;

3.1.2.4 centru de expediere;

3.1.3 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate pentru a fi utilizate doar în interiorul fiecărei unități de acvacultură și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

3.1.4 echipamentele să nu fie utilizate în comun de unități de acvacultură diferite, dar, dacă acest lucru nu se evita, să fie urmat un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor;

3.1.5 vizitatorii unității de acvacultură să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de boală; acești vizitatori trebuie:

3.1.5.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție furnizate la fiecare unitate de acvacultură;

3.1.5.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție proprie la sosirea în unitatea de acvacultură și, în cazul îmbrăcămintei și încălțămintei care nu sunt de unică folosință, la plecarea din unitate;

3.1.6 animalele de acvacultură moarte să fie îndepărtate din toate unitățile de producție, cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției, dar care să fie practicabilă având în vedere metoda de producție utilizată, și să fie eliminate în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

3.1.7 echipamentele din fiecare unitate de acvacultură să curăță și se dezinfectează la sfârșitul fiecărui ciclu de producție;

3.1.8 în cazul în care unitățile de acvacultură primesc ouă fertilizate din alte unități și în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere biologic, aceste ouă să fie dezinfectate în mod adecvat la sosire și toate ambalajele să fie dezinfectate sau eliminate într-un mod sigur;

3.1.9 evidența acțiunilor de curățare și dezinfectare a transportatorilor să fie verificată înainte de încărcarea sau descărcarea animalelor de acvacultură la unitatea de acvacultură;

3.2 responsabilitatea pentru punerea în aplicare a acestor măsuri stabilite în planul de biosecuritate aparține următorilor:

3.2.1 operatorul fiecărei unități individuale de acvacultură dintr-un grup de unități de acvacultură autorizat în conformitate cu art. 177 lit. a) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală;

3.2.2 operatorul unui grup de unități de acvacultură autorizat în conformitate cu art. 177 lit. b) din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală.

4. Cerințele în legătură cu instalațiile și echipamentele grupurilor de unități de acvacultură, astfel cum se menționează la sbp. 14.3, sunt următoarele:

4.1 să fie disponibile echipamente și instalații adecvate pentru scopul menținerii condițiilor corespunzătoare de creștere a animalelor de acvacultură deținute la fiecare unitate de acvacultură din grup;

4.2 fiecare unitate de acvacultură din grup să aibă standarde de igienă bune și să permită monitorizarea stării de sănătate;

4.3 echipamentele și instalațiile fiecărei unități de acvacultură din grup să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate cu ușurință;

4.4 să instituiască măsuri adecvate de control al prădătorilor în fiecare unitate de acvacultură din grup, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători și de constrângerile de mediu ale unității de acvacultură;

4.5 fiecare unitate de acvacultură din grup să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport.

Capitolul III

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE ACVACULTURĂ IZOLATE

5. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru unitățile de acvacultură izolate, astfel cum se menționează la sbp. 15.2, sunt următoarele:

5.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate care trebuie să țină seama de următoarele elemente:

5.1.1 să instalează puncte de dezinfectare în locuri critice din unitatea de acvacultură izolată;

5.1.2 dacă sunt prezente sisteme funcționale diferite în aceeași unitate de acvacultură izolată, acestea să fie separate cu ajutorul barierelor de igienă;

5.1.3 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate doar în interiorul unității de acvacultură izolate și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

5.1.4 vizitatorii să poarte îmbrăcămintea și încălțămintea de protecție puse la dispoziție de operator;

5.1.5 echipamentele nu se folosesc în comun cu alte unități de acvacultură;

5.1.6 animalele moarte să fie îndepărtate cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției și să fie eliminate în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

5.1.7 echipamentele unității de acvacultură izolate să fie curățate și dezinfectate cu frecvența adecvată;

5.1.8 în cazul în care unitățile de acvacultură izolate primesc ouă fertilizate din alte unități și în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere biologic și nu interferează cu obiectivele de cercetare, aceste ouă să fie dezinfectate în mod adecvat la

sosire și toate ambalajele să fie dezinfectate sau eliminate într-un mod sigur din punct de vedere biologic;

5.1.9 evidența acțiunilor de curățare și dezinfectare a transportatorilor să fie verificată înainte de încărcarea sau descărcarea animalelor de acvacultură la unitatea respectivă;

5.2 operatorii desemnează nominal o persoană care este responsabilă cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură izolată, iar alți membri ai personalului să raporteze persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate.

6. Cerințele legate de măsurile de supraveghere și control pentru unitățile de acvacultură izolate, astfel cum se menționează la sbp. 15.3, sunt următoarele:

6.1 să pună în aplicare un plan de supraveghere a bolilor, care să includă măsuri adecvate de control al bolilor animalelor de acvacultură și să fie actualizat în conformitate cu numărul și speciile de animale de acvacultură prezente în unitatea de acvacultură izolată și cu situația epidemiologică din unitatea de acvacultură izolată și din jurul acesteia cu privire la bolile listate și emergente;

6.2 animalele de acvacultură suspectate că sunt infectate cu un agent patogen listat sau emergent să fie supuse unor teste clinice, de laborator sau post-mortem;

6.3 vaccinarea și tratarea animalelor de acvacultură împotriva bolilor transmisibile să se efectueze în mod corespunzător.

7. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele unităților de acvacultură izolate, astfel cum se menționează la sbp. 15.4 sunt următoarele:

7.1 perimetrul unităților de acvacultură izolate să fie demarcat clar și să se controleze accesul animalelor acvatic și al oamenilor la instalațiile pentru animale;

7.2 dacă este necesar, să fie disponibile instalații adecvate pentru plasarea în carantină a animalelor de acvacultură introduse din alte unități;

7.3 să fie disponibile mijloace adecvate de izolare a animalelor de acvacultură;

7.4 rezervoarele și alte instalații de creștere să aibă standardul adecvat și să fie construite astfel încât:

7.4.1 să se împiedice contactul cu animale acvatic din exterior și să se efectueze cu ușurință inspecțiile și orice tratamente necesare;

7.4.2 podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente să fie curățate și dezinfectate cu ușurință;

7.5 să fie disponibile echipamente și instalații adecvate pentru scopul menținerii condițiilor corespunzătoare de creștere a animalelor de acvacultură deținute la unitatea de acvacultură izolată în cauză;

7.6 unitatea de acvacultură izolată să asigure condiții de igienă bune și să permită monitorizarea adecvată a stării de sănătate;

7.7 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

7.8 să instituie măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători;

7.9 să fie disponibile echipamente adecvate de dezinfectare pentru a se asigura faptul că toată apa reziduală deversată din unitatea de acvacultură izolată este tratată la un nivel

care garantează inactivarea completă, înainte de deversare, a oricăror agenți patogeni ai bolilor listate sau emergente prezente.

Capitolul IV

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE PRODUCĂTOARE DE ALIMENTE PROVENITE DE LA ANIMALE ACVATICE APTE PENTRU COMBATAREA BOLILOR

8. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate ale unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor, astfel cum se menționează la sbp. 17.2, sunt următoarele:

8.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate care trebuie pentru unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor să țină seama cel puțin de următoarele elemente atunci când animalele infectate cu o boală listată sau emergentă sunt sacrificate sau prelucrate în unitatea în cauză:

8.1.1 să evite prezența vizitatorilor în unitate, dar, atunci când astfel de vizite nu pot fi evitate, acestea să fie controlate, iar operatorul să pună la dispoziția vizitatorilor îmbrăcăminte și încălțăminte de protecție, care să fie eliminate în condiții de siguranță sau curățate și dezinfectate după utilizare;

8.1.2 personalul unității producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor să poarte îmbrăcăminte și încălțăminte de lucru, iar aceasta să fie curățată și dezinfectată cu o frecvență adecvată;

8.1.3 să instituie un sistem adecvat de dezinfectare pentru a se asigura faptul că apa reziduală deversată din unitatea producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor este tratată în mod corespunzător, astfel încât orice agenți patogeni prezente să fie inactivați înainte ca apa să fie deversată;

8.1.4 să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea și eliminarea adecvată a subproduselor de origine animală; aceste subproduse sunt prelucrate ca materiale de categoria 1 sau 2, în conformitate cu art. 14 sau cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

8.1.5 să realizeze operațiunile adecvate de curățare și dezinfectare înainte de sosirea oricărui nou transport de animale acvatice destinate prelucrării;

8.1.6 să aplice măsuri adecvate pentru a asigura faptul că toate mijloacele de transport și containerele acestora utilizate pentru livrarea animalelor acvatice către o unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor sunt curățate și dezinfectate înainte de a părăsi unitatea.

9. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor sunt următoarele:

9.1 podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente să fie curățate și dezinfectate cu ușurință;

9.2 să fie disponibile echipamente adecvate de dezinfectare pentru a se asigura faptul că toată apa reziduală deversată din unitatea producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor este tratată la un nivel care garantează inactivarea completă, înainte de deversare, a oricăror agenți patogeni ai bolilor listate sau emergente prezente;

9.3 să fie disponibile echipamente adecvate, compatibile cu tipul activităților de producție desfășurate, pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

9.4 să se instituie măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători.

Capitolul V

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU CENTRELE DE PURIFICARE

10. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru centrele de purificare, astfel cum se menționează la sbp. 18.1, sunt următoarele:

10.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

10.1.1 să instaleze puncte de dezinfectare în locuri critice din centrul de purificare;

10.1.2 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate pentru a fi utilizate doar în interiorul centrului de purificare și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

10.1.3 echipamentele să nu se utilizeze în comun de unități diferite, dar, dacă acest lucru nu se evită, să fie instituit un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor;

10.1.4 vizitatorii centrului de purificare să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de răspândire a bolilor; acești vizitatori trebuie:

10.1.4.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție furnizate la centrul de purificare;

10.1.4.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție proprie la sosirea în centrul de purificare și, în cazul îmbrăcămintei și încălțămintei care nu sunt de unică folosință, la plecarea din centru;

10.1.5 echipamentele din centrul de purificare să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul fiecărui ciclu de producție;

10.1.6 apa reziduală din centrul de purificare să nu fie deversată, fără tratament adecvat, direct în corpurile de apă când statutul sanitar al animalelor acvatice ar putea fi periclitat din perspectiva bolilor listate sau emergente.

11. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele centrelor de purificare, astfel cum se menționează în sbp. 18.2, sunt următoarele:

11.1 centrul de purificare să asigure standarde bune de igienă;

11.2 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate corespunzător;

11.3 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

11.4 să instituie măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători;

11.5 să fie disponibile echipamente adecvate de dezinfectare pentru a se asigura faptul că apa reziduală deversată din centrul de purificare este tratată, atunci când este necesar, astfel încât să se garanteze că orice agenți patogeni ai bolilor listate sau emergente prezenți sunt inactivați înainte ca apa să fie deversată.

Capitolul VI

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU CENTRELE DE EXPEDIERE

12. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru centrele de expediere, astfel cum se menționează la sbp. 19.1, sunt următoarele:

12.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

12.1.1 să instaleze puncte de dezinfectare în locuri critice din centrul de expediere;

12.1.2 îmbrăcămintea și încălțăminte de lucru a personalului să se păstreze pentru a fi utilizate doar în interiorul centrului de expediere și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

12.1.3 echipamentele să nu fie utilizate în comun de unități diferite, dar, dacă acest lucru nu se evită să fie instituit un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor;

12.1.4 vizitatorii centrului de expediere să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de răspândire a bolilor; acești vizitatori trebuie:

12.1.4.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțăminte de protecție furnizate la unitatea în cauză;

12.1.4.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțăminte de protecție proprie la sosirea în unitatea în cauză și, în cazul îmbrăcămintei și încălțăminte care nu sunt de unică folosință, la plecarea din unitate;

12.1.5 echipamentele din centrul de expediere să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul operațiunii de expediere;

12.1.6 apa reziduală din centrul de expediere să nu fie deversată, fără tratament adecvat, direct în corpurile de apă când statutul sanitar al animalelor acvatice ar putea fi periclitat din perspectiva bolilor listate sau emergente.

13. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele centrelor de expediere, astfel cum se menționează la sbp. 19.2, sunt următoarele:

13.1 centrul de expediere să asigure standarde bune de igienă;

13.2 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate corespunzător;

13.3 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

13.4 să fie instituite măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători;

13.5 să fie disponibile echipamente adecvate de dezinfectare pentru a se asigura faptul că apa reziduală deversată din centrul de expediere este tratată, atunci când este necesar, astfel încât să se garanteze că orice agenți patogeni ai bolilor listate sau emergente prezenți sunt inactivați înainte ca apa să fie deversată.

Capitolul VII

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU ZONELE DE RELOCARE

14. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru zonele de relocare, astfel cum se menționează la sbp. 20.1, sunt următoarele:

14.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

14.1.1 să fie instalate puncte de dezinfectare în locuri critice din zona de relocare;

14.1.2 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate pentru a fi utilizate doar în interiorul zonei de relocare și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

14.1.3 echipamentele să nu fie utilizate în comun de unități de acvacultură diferite, dar, atunci când acest lucru nu se evită, să instituie un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor;

14.1.4 vizitatorii zonei de relocare să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de răspândire a bolilor; acești vizitatori trebuie:

14.1.4.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție furnizate la zona de relocare;

14.1.4.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție proprie la sosirea în zona de relocare și, în cazul îmbrăcămintei și încălțămintei care nu sunt de unică folosință, la plecarea din această zonă de relocare;

14.1.5 echipamentele din zona de relocare să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul ciclului de purificare.

15. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele zonelor de relocare, astfel cum se menționează în sbp. 20.2, sunt următoarele:

15.1 zona de relocare să asigure standarde bune de igienă;

15.2 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate corespunzător;

15.3 după caz, să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

15.4 să fie instituite măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători și de constrângerile de mediu ale zonei de relocare.

Capitolul VIII

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE CARANTINĂ

16. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate din unitățile de carantină pentru animale acvatice, astfel cum se menționează în sbp. 21.1, sunt următoarele:

16.1 unitățile de carantină să fie localizate la o distanță de siguranță față de alte unități de carantină, unități de acvacultură sau grupuri de unități de acvacultură, distanța fiind specificată de autoritatea competentă pe baza unei evaluări a riscurilor, care să țină seama de epidemiologia bolilor listate și emergente relevante;

16.2 operatorul pune în aplicare planul de biosecuritate care este prevăzut în pct. 9 și care să includă cel puțin următoarele elemente:

16.2.1 să fie instalate puncte de dezinfectare în locuri critice, astfel cum sunt identificate în planul de biosecuritate;

16.2.2 atunci când în cadrul aceleiași unități de carantină există mai multe sisteme de carantină diferite, să fie luate măsuri pentru ca acestea să rămână separate unul de celălalt din punct de vedere epidemiologic;

16.2.3 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate doar în interiorul unității de carantină și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

16.2.4 echipamentele să nu fie utilizate în comun de sistemele de carantină din cadrul unității de carantină, dar, atunci când acest lucru nu se evită să fie instituit un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor; echipamentele să nu fie folosite în comun cu alte unități;

16.2.5 în unitatea de carantină au acces doar persoanele autorizate;

16.2.6 persoanele care intră în unitatea de carantină să poarte îmbrăcămintea și încălțămintea de protecție puse la dispoziție să fie eliminate în condiții de siguranță sau curățate și dezinfectate după utilizare;

16.2.7 animalele moarte să fie îndepărtate din toate sistemele de carantină cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției și să fie eliminate ca materiale de categoria 1 sau 2, în conformitate cu art. 14 sau cu art.15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

16.2.8 toate echipamentele din unitățile de carantină să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul fiecărei perioade de carantină;

16.2.9 perioada de carantină necesară să înceapă atunci când se introduce ultimul animal acvatic din cohorta care urmează să fie supusă carantinei;

16.2.10 fiecare sistem de carantină să fie golit de animale, curățat și dezinfectat la sfârșitul perioadei de carantină și păstrat fără animale timp de cel puțin șapte zile înainte să fie introduse alte animale acvatice;

16.2.11 să fie luate măsuri de precauție pentru a preveni contaminarea încrucișată între transporturile de animale acvatice care intră și care ies;

16.2.12 animalele scoase din unitatea de carantină să îndeplinească cerințele pentru deplasările de animale de acvacultură între autorități competente;

16.3 o persoană numită să fie responsabilă cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea de carantină, iar alți membri ai personalului vor raporta persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate, dacă este necesar.

17. Cerințele legate de măsurile de supraveghere și de control din unitățile de carantină pentru animale de acvacultură, astfel cum se menționează la sbp. 21. 2, sunt următoarele:

17.1 condițiile de mediu care conduc la manifestarea clinică a bolii listate sau emergente relevante să fie păstrate în unitatea de carantină pe durata întregii perioade de carantină;

17.2 toate animalele de acvacultură care mor sau prezintă simptome ale bolii în perioada de carantină să fie inspectate clinic de un medic veterinar și efectuată testarea eșantioanelor la un laborator desemnat de autoritatea competentă în acest scop;

17.3 peștii, moluștele și crustaceele din speciile listate să fie plasate în carantină în condițiile stabilite în sbp.17.1 pe o perioadă de cel puțin 90 de zile;

17.4 în termen de 15 zile de la data încheierii perioadei de carantină, să fie prelevate eșantioane de la un număr de animale de acvacultură care să asigure depistarea agentului patogen relevant cu un nivel de încredere de 95 % dacă prevalența scontată este de 2 %, aceste animale de acvacultură pot fi alese din cohorta care este supusă carantinei sau dintre animalele de acvacultură santinele care coabitează cu cohorta și sunt susceptibile la boala listată sau emergentă relevantă și care sunt utilizate ca mijloc de diagnosticare pe durata perioadei de carantină.

18. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele unităților de carantină pentru animale de acvacultură, astfel cum se menționează în sbp. 21.3, sunt următoarele:

18.1 sursa de apă a unității de carantină să fie indemnă de agenții patogeni ai bolii listate sau emergente relevante;

18.2 apa reziduală provenită din unitatea de carantină să fie tratată în mod corespunzător, pentru a asigura inactivarea agentului/agenților patogen(i) al/ai bolilor listate și emergente înainte de deversarea apei;

18.3 sistemul de tratare a apei reziduale să fie dotat cu un dispozitiv de rezervă cu securitate integrată, pentru a se asigura funcționarea neîntreruptă a sistemului și izolarea completă a agentului/agenților patogen(i) relevant/relevanți;

18.4 unitățile de carantină să fie demarcate clar și să se controleze accesul animalelor și al oamenilor la acestea;

18.5 personalul responsabil pentru efectuarea controalelor veterinare să dispună de spații cu dotări suficiente, care să includă, dacă este necesar, vestiare și dușuri;

18.6 să fie disponibile, atunci când este necesar, mijloace adecvate de izolare a animalelor de acvacultură;

18.7 podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente să fie construite în așa fel încât să poată fi curățate și dezinfectate în mod corespunzător;

18.8 să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea și eliminarea adecvată a subproduselor de origine animală, în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

18.9 să fie instituite măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători;

18.10 acea parte din unitatea de carantină care găzduiește animalele de acvacultură să aibă un standard adecvat și să fie construită în așa fel încât contactul cu apa și cu animalele din exterior să fie evitat, iar inspecțiile și orice proceduri necesare de creștere a animalelor să fi efectuate cu ușurință.

Capitolul IX

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE ACVACULTURĂ CARE DEȚIN ÎN IZOLARE, ANIMALE DE ACVACULTURĂ DIN SPECIILE VECTOR, PÂNĂ CÂND ACEASTA NU MAI SUNT CONSIDERATE CA FIIND VECTORI

19. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru unitățile de acvacultură care dețin, în izolare, animale de acvacultură din speciile listate care sunt vectori, până când acestea nu mai sunt considerate ca fiind vectori, astfel cum sunt menționate în sbp. 22.1, sunt următoarele:

19.1 operatorii pun în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să includă cel puțin următoarele elemente:

19.1.1 să fie instalate puncte de dezinfectare în locuri critice din unitatea de acvacultură;

19.1.2 atunci când în cadrul aceleiași unități de acvacultură există mai multe sisteme de izolare diferite, să fie luate măsurile adecvate pentru ca acestea să rămână separate unul de celălalt din punct de vedere epidemiologic;

19.1.3 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate pentru a fi utilizate doar în interiorul unității de acvacultură și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

19.1.4 echipamentele să nu fie utilizate în comun de sistemele de izolare din cadrul unității de acvacultură, dar, dacă acest lucru nu se evită, să fie instituit un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor; echipamentele să nu fie folosite în comun cu alte unități;

19.1.5 în unitatea de acvacultură au acces doar persoanele autorizate;

19.1.6 persoanele care intră în unitatea de acvacultură să poarte îmbrăcămintea și încălțămintea de protecție puse la dispoziție să fie eliminate în condiții de siguranță sau curățate și dezinfectate după utilizare;

19.1.7 animalele moarte să fie îndepărtate din toate sistemele de producție ale unității cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției și să fie eliminate în conformitate cu art.15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

19.1.8 toate echipamentele din unitatea de acvacultură sau din sistemul de izolare relevant – în cazul în care unitatea de acvacultură cuprinde mai multe astfel de sisteme să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul fiecărei perioade de izolare;

19.1.9 perioada de izolare menționată la pct. 20 începe doar atunci când ultimul animal din cohortă este introdus în unitatea de acvacultură sau, în cazul în care unitatea de acvacultură cuprinde mai multe sisteme de izolare, perioada de izolare începe doar atunci când ultimul animal din cohortă este introdus în sistemul de izolare;

19.1.10 fiecare sistem de izolare din unitatea de acvacultură să fie golit de animale, curățat și dezinfectat la sfârșitul perioadei de izolare;

19.1.11 să fie luate măsuri de precauție pentru a preveni contaminarea încrucișată între transporturile de animale acvatice care intră și care ies;

19.1.12 animalele eliberate din unitatea de acvacultură care a trecut printr-o perioadă de izolare să respecte cerințele aplicabile circulației animalelor acvatice între autorități competente;

19.2 operatorii se asigură că o persoană desemnată este însărcinată cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură, iar alți membri ai personalului raportează persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate, dacă este necesar.

20. Cerințele legate de măsurile de supraveghere și de control pentru unitățile care dețin, în izolare, animale de acvacultură din speciile listate care sunt vectori, până când acestea nu mai sunt considerate ca fiind vectori, astfel cum sunt menționate în sbp. 22.2, sunt următoarele:

20.1 peștii, moluștele și crustaceele din speciile listate sunt plasate în izolare pe o perioadă de cel puțin 90 de zile;

20.2 toate animalele de acvacultură care mor sau prezintă simptome ale bolii în perioada de izolare de 90 de zile să fie inspectate clinic de un medic veterinar și efectuată testarea eșantioanelor la un laborator desemnat de autoritatea competentă în acest scop.

21. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele unităților de acvacultură care dețin, în izolare, animale de acvacultură din speciile listate care sunt vectori, până când acestea nu mai sunt considerate ca fiind vectori, astfel cum se menționează în sbp. 22.3, sunt următoarele:

21.1 să fie disponibile mijloace adecvate de menținere a animalelor de acvacultură în izolare;

21.2 sursa de apă a unității de acvacultură să nu conțină speciile listate și să fie indemnă de agenții patogeni ai bolilor listate și emergente relevante;

21.3 atunci când acest lucru este necesar pentru a nu periclita statutul sanitar al apelor receptoare, apa reziduală provenită din unitatea de acvacultură să fie tratată în mod corespunzător, pentru a asigura inactivarea agentului/agenților patogen(i) al/ai bolilor listate și emergente înainte de deversarea apei;

21.4 accesul animalelor în unitatea de acvacultură este controlat;

21.5 podelele, pereții și orice alte materiale sau echipamente să fie construite în așa fel încât să poată fi curățate și dezinfectate în mod corespunzător;

21.6 să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea și eliminarea adecvată a subproduselor de origine animală, în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

21.7 să fie instituite măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători.

Capitolul X

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE ACVACULTURĂ CARE SUNT INSTALAȚII ÎNCHISE ȘI CARE DEȚIN ANIMALE DE ACVACULTURĂ ÎN SCOPURI ORNAMENTALE

22. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru unitățile de acvacultură care sunt instalații închise și care dețin, în scopuri ornamentale, animale de acvacultură ce creează un risc semnificativ de boală din cauza tiparelor lor de deplasare, astfel cum sunt menționate în pct. 23, sunt următoarele:

22.1 operatorul pune în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

22.1.1 să fie instalate puncte de dezinfectare în locuri critice din unitate;

22.1.2 îmbrăcămintea și încălțăminte de lucru a personalului să fie păstrate pentru a fi utilizate doar în interiorul unității de acvacultură și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

22.1.3 vizitatorii unității de acvacultură să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de boală. Acești vizitatori trebuie:

22.1.3.1 să poarte îmbrăcăminte și încălțăminte de protecție furnizate la unitatea de acvacultură;

22.1.3.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcăminte și încălțăminte de protecție proprie la sosirea în unitatea de acvacultură și, în cazul îmbrăcămintei și încălțăminte care nu sunt de unică folosință, la plecarea din unitate;

22.1.4 animalele moarte să fie îndepărtate din toate sistemele de producție cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției și să fie eliminate în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

22.2 o persoană numită să fie responsabilă cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură, iar alți membri ai personalului vor raporta persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate, dacă este necesar.

23. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele unităților de acvacultură care sunt instalații închise și care dețin, în scopuri ornamentale, animale de acvacultură ce creează un risc semnificativ de boală din cauza tiparelor lor de deplasare, astfel cum se menționează în sbp. 23.3, sunt următoarele:

23.1 să fie disponibile echipamente și instalații adecvate pentru scopul menținerii condițiilor corespunzătoare de creștere a animalelor deținute la unitatea în cauză;

23.2 unitatea de acvacultură să asigure standarde de igienă bune și să permită monitorizarea stării de sănătate;

23.3 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate cu ușurință;

23.4 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

23.5 să instituie măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul de răspândire a bolilor prezentat de acești prădători;

23.6 să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea și eliminarea adecvată a subproduselor de origine animală, în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.

Capitolul XI

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU UNITĂȚILE DE ACVACULTURĂ CARE SUNT INSTALAȚII DESCHISE ȘI CARE DEȚIN ANIMALE DE ACVACULTURĂ ÎN SCOPURI ORNAMENTALE

24. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate din unitățile de acvacultură care sunt instalații deschise și care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale, astfel cum se menționează la sbp. 24.2, sunt următoarele:

24.1 operatorul pune în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

24.1.1 să fie instalate puncte de dezinfectare în locuri critice din unitatea de acvacultură;

24.1.2 dacă există mai multe sisteme funcționale în aceeași unitate de acvacultură să fie separate cu ajutorul măsurilor de igienă adecvate;

24.1.3 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate doar în interiorul unității de acvacultură și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

24.1.4 echipamentele să nu fie utilizate în comun de unități de acvacultură diferite, dar, atunci când acest lucru nu se evită să fie instituit un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor;

24.1.5 vizitatorii unității de acvacultură să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de boală. Acești vizitatori trebuie:

24.1.5.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție furnizate la unitatea de acvacultură;

24.1.5.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție proprie la sosirea în unitatea de acvacultură și, în cazul îmbrăcămintei și încălțămintei care nu sunt de unică folosință, la plecarea din unitate;

24.1.6 animalele moarte să fie îndepărtate din toate sistemele de producție cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției și să fie eliminate în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

24.1.7 echipamentele din unitatea de acvacultură să fie curățate și dezinfectate la sfârșitul fiecărui ciclu de producție;

24.1.8 evidențele cu acțiunile de curățare și dezinfectare ale transportatorilor să fie verificate înainte de încărcarea sau descărcarea animalelor la unitatea de acvacultură;

24.2 operatorii să asigure că o persoană desemnată este însărcinată cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea de acvacultură, iar alți membri ai personalului raportează persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate, dacă este necesar.

25. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele unităților de acvacultură care sunt instalații deschise și care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale, astfel cum se menționează la sbp. 24.3, sunt următoarele:

25.1 să fie disponibile echipamente și instalații adecvate pentru scopul menținerii condițiilor corespunzătoare de creștere a animalelor deținute la unitatea de acvacultură în cauză;

25.2 unitatea să asigure standarde bune de igienă și să permită monitorizarea adecvată a stării de sănătate;

25.3 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate corespunzător;

25.4 să fie instituite măsuri adecvate de control al prădătorilor, ținând seama de riscul prezentat de acești prădători și de constrângerile de mediu ale unității de acvacultură;

25.5 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor, a echipamentelor și a mijloacelor de transport;

25.6 există un sistem adecvat pentru a asigura colectarea și eliminarea adecvată a subproduselor de origine animală, în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.

Capitolul XII

CERINȚE SPECIFICE DE ACORDARE A AUTORIZAȚIEI PENTRU NAVE SAU UNITĂȚI MOBILE ÎN CARE SUNT DEȚINUTE TEMPORAR ANIMALE DE ACVACULTURĂ ÎN VEDEREA TRATAMENTULUI SAU A ALTEI PROCEDURI DE CREȘTERE CONEXE

26. Cerințele legate de măsurile de biosecuritate pentru nave sau unități mobile în care sunt deținute temporar animale de acvacultură în vederea tratamentului sau a altei proceduri de creștere conexe, astfel cum sunt menționate în sbp. 25.1, sunt următoarele:

26.1 operatorul pune în aplicare, în conformitate cu pct. 9, planul de biosecuritate să țină seama de următoarele elemente:

26.1.1 nava sau unitatea mobilă și toate echipamentele utilizate pe durata procesului de tratare să fie curățate și dezinfectate după încheierea unui tratament și înainte de deplasarea către o altă unitate de acvacultură;

26.1.2 îmbrăcămintea și încălțămintea de lucru a personalului să fie păstrate doar în interiorul unității de acvacultură și să fie curățate și dezinfectate în mod regulat;

26.1.3 echipamentele să nu fie utilizate în comun cu alte unități de acvacultură, dar, atunci când acest lucru nu se evita să fie instituit un protocol adecvat de curățare și dezinfectare a echipamentelor și păstrate dovezi ale punerii în aplicare a acestuia;

26.1.4 vizitatorii unității de acvacultură să fie controlați în cazul în care prezintă un risc de boală acești vizitatori trebuie:

26.1.4.1 să poarte îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție furnizate la unitatea de acvacultură;

26.1.4.2 să curețe și să dezinfecteze orice îmbrăcămintă și încălțămintă de protecție proprie la sosirea în unitatea de acvacultură și, în cazul îmbrăcămintei și încălțămintei care nu sunt de unică folosință, la plecarea din unitate;

26.1.5 cauza oricărui deces care survine în timpul unui tratament să fie înregistrată, iar animalele moarte să fie îndepărtate din unitatea de acvacultură cu o frecvență care să reducă la minimum presiunea infecției și care să fie posibilă, având în vedere programul de tratament al animalelor de acvacultură în cauză;

26.1.6 animalele moarte sunt îndepărtate cu o frecvență care să asigure menținerea la minimum a presiunii infecției și sunt eliminate în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

26.2 operatorii se asigură că o persoană desemnată este însărcinată cu punerea în aplicare a planului de biosecuritate pentru unitatea în cauză, iar alți membri ai personalului vor raporta persoanei respective în ceea ce privește aspectele legate de biosecuritate, dacă este necesar.

27. Cerințele legate de instalațiile și echipamentele navelor sau altor unități mobile în care sunt deținute temporar animale de acvacultură în vederea tratamentului sau a altei proceduri de creștere conexe, astfel cum se menționează în sbp. 25.2, sunt următoarele:

27.1 să fie disponibile echipamente și instalații adecvate pentru scopul menținerii condițiilor corespunzătoare de creștere a animalelor de acvacultură deținute la unitatea în cauză;

27.2 echipamentele și instalațiile să fie confecționate din materiale care pot fi curățate și dezinfectate cu ușurință;

27.3 să fie disponibile echipamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea instalațiilor și a echipamentelor;

27.4 în cazul în care se utilizează sisteme automatizate de curățare și dezinfectare, eficacitatea acestora să fie validată înainte de utilizarea inițială și, ulterior, cu o frecvență adecvată;

27.5 să existe un sistem adecvat pentru a asigura colectarea și eliminarea adecvată a subproduselor de origine animală, în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.

Anexa nr.2
la Norma sanitară veterinară privind înregistrarea
sau autorizarea unităților de acvacultură și
transportatorilor de animale acvatice

SUPRAVEGHEREA ȘI CONȚINUTUL SUPRAVEGHERII BAZATE PE RISURI CARE TREBUIE EFECTUATĂ ÎN ANUMITE UNITĂȚI AUTORIZATE

1. Supravegherea bazată pe riscuri este pusă în aplicare în unitățile de acvacultură și grupurile de astfel de unități, menționate în pct. 13, 14, 23 și 24, după cum urmează:

1.1 unitățile de acvacultură care dețin specii listate de animale de acvacultură, altele decât speciile menționate în sbp. 1.2.2, pun în aplicare supravegherea bazată pe riscuri în funcție de categoria lor de risc „ridicat”, „mediu” sau „redus” atribuită ca urmare a evaluării riscurilor efectuate în conformitate cu Norma sanitară veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente;

1.2 unitățile de acvacultură care dețin speciile de animale de acvacultură menționate la sbp. 1.2.1 și 1.2.2, pun în aplicare supravegherea bazată pe riscuri dacă li s-a atribuit categoria de risc „ridicat” ca urmare a evaluării riscurilor efectuate în conformitate cu Norma sanitară veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente:

1.2.1 specii nelistate;

1.2.2 speciile listate clasificate ca specii vectori.

2. Verificarea evidențelor, inspecțiile clinice și analizele de laborator efectuate la unitățile de acvacultură autorizate menționate în pct. 13, 23 și 24 se desfășoară după cum urmează:

2.1 evidențele relevante ținute în conformitate cu obligațiile de ținere a evidențelor revăzute la art. 186 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală și cu pct. 30- 41 la Normă să fie examinate pentru a se evalua dacă există indicii privind creșterea mortalității sau prezența unei boli listate sau emergente în unitatea de acvacultură luate în considerare în timpul vizitei medicului veterinar;

2.2 să fie examinate toate părțile unității de acvacultură, acordând o atenție deosebită sistemelor de producție în care evidențele menționate în sbp. 1.1 indică valori crescute ale mortalității;

2.3 dacă nu există indicii ale prezenței unei boli listate sau emergente fie în urma examinării evidențelor, fie în urma inspecției clinice a tuturor sistemelor de producție, nu este necesar să se colecteze eșantioane pentru analize de laborator;

2.4 dacă se identifică animale de acvacultură moarte sau muribunde, să fie examinat clinic atât extern, cât și intern – un eșantion reprezentativ de la aceste animale de acvacultură, pentru a se stabili dacă sunt prezente modificări patologice; această examinare să vizeze în special depistarea bolilor listate sau emergente;

2.5 dacă rezultatul examinării clinice prevăzute la sbp. 2.4 conduce la suspectarea prezenței unei astfel de boli listate sau emergente într-o unitate de acvacultură dintr-o

altă țară, în care este în curs de punere în aplicare un program de eradicare sau care a fost declarată indemnă de boala respectivă, se colectează un eşantion de la animalele de acvacultură din unitatea de acvacultură în cauză şi este supus unei analize de laborator în conformitate cu Norma sanitară veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare şi statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate şi emergente;

2.6 dacă rezultatul examinării clinice prevăzute la sbp. 2.4 conduce la suspectarea prezenţei unei boli listate într-o unitate de acvacultură în care este în curs de punere în aplicare un program de supraveghere pentru respectiva boală de categoria C, se colectează un eşantion de la animalele de acvacultură din unitatea de acvacultură şi este supus unei analize de laborator în conformitate cu Norma sanitară veterinară cu privire la supravegherea, programele de eradicare şi statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate şi emergente;

2.7 dacă rezultatul examinării clinice prevăzute la sbp.2.4 conduce la suspectarea prezenţei unei boli emergente, se colectează un eşantion de la animalele de acvacultură din unitatea de acvacultură şi este supus unei analize de laborator cu scopul de a identifica boala emergentă în cauză.

3. Verificările evidenţelor şi analizele clinice şi de laborator efectuate la grupurile autorizate de unităţi de acvacultură menţionate la sbp.2.4 se desfăşoară după cum urmează:

3.1 evidenţele relevante ţinute de către sau în numele fiecărei unităţi de acvacultură din grupul de unităţi de acvacultură în conformitate cu art. 186 din Legea nr. 196/2024 privind sănătatea animală şi cu pct. 31 la Normă să fie examinate pentru a se evalua dacă există indicii privind creşterea mortalităţii sau prezenţa unei boli listate sau emergente luate în considerare atunci când se decide care unitate de acvacultură din grup să fie vizitată în scopul supravegherii bazate pe riscuri;

3.2 în cazul în care examinarea evidenţelor menţionată în sbp.3.1 indică o creştere a mortalităţii sau prezenţa unei boli listate sau emergente într-o anumită unitate de acvacultură din cadrul grupului, respectiva unitate să fie vizitată în scopul supravegherii bazate pe riscuri; în timpul respectivei vizite parcurşi paşii descrişi la sbp. 2.2 -2.7;

3.3 în cazul în care examinarea evidenţelor menţionată în sbp. 3.1 nu indică o creştere a mortalităţii sau prezenţa unei boli listate sau emergente în nicio unitate de acvacultură din cadrul grupului, vizita sau vizitele din cadrul supravegherii bazate pe riscuri efectuate:

3.3.1 după evaluarea riscurilor, în unitatea de acvacultură sau în unităţile de acvacultură din grup care prezintă cel mai ridicat risc de introducere a bolii;

3.3.2 în unitatea care a avut cel mai mare număr de deplasări ale animalelor de acvacultură în vederea continuării creşterii după ultima vizită din cadrul supravegherii bazate pe riscuri.

3.4 în oricare dintre aceste cazuri, în timpul vizitei din cadrul supravegherii bazate pe riscuri să fie urmaţi paşii descrişi la sbp. 2.3-2.7.

Anexă nr. 3

la Norma sanitară veterinară privind înregistrarea
sau autorizarea unităților de acvacultură și a
transportatorilor de animale acvatice

**TIPURILE DE UNITĂȚI DE ACVACULTURĂ ȘI DE TRANSPORTATORI
CARE SUNT EXONERAȚI DE LA CERINȚE DE ÎNREGISTRARE**

1. Tipurile de unități de acvacultură care sunt exonerate la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 174 din Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală sunt următoarele:

1.1 unitățile de acvacultură care sunt instalații închise sau care nu evacuează efluenți direct în apele naturale și care nu transportă animale de acvacultură către alte unități de acvacultură sau le eliberează în natură și care sunt unul dintre următoarele tipuri de unități de acvacultură:

1.1.1 incinte în care animalele ornamentale sunt expuse în acvarii sau în iazuri ca animale de companie;

1.1.2 restaurante în care animalele de acvacultură sunt expuse în acvarii sau în iazuri în așteptarea consumului uman;

1.1.3 unități în care sunt deținute animale de acvacultură pentru îngrijirea sănătății și alte utilizări similare;

1.1.4 magazine de vânzare cu amănuntul care dețin animale de acvacultură destinate unor scopuri ornamentale care sunt furnizate direct de o unitate de acvacultură sau de grupuri de astfel de unități, autorizate în conformitate cu articolul 176 sau cu articolul 177 din Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală și care sunt vândute direct deținătorului final de animale de companie;

1.1.5 spații de agrement în aer liber în care animalele de acvacultură sunt ținute în iazuri în scopuri estetice sau de calitate a apei, care sunt furnizate direct de o unitate de acvacultură autorizată;

1.1.6 gospodării în care animalele de acvacultură sunt ținute în aer liber în iazuri sau rezervoare exclusiv pentru consum personal și care sunt furnizate direct de o unitate de acvacultură autorizată;

1.2 unități de acvacultură care sunt alcătuite din viviere flotabile sau alte structuri în care, anterior, animalele acvatice sălbatice sunt ținute temporar în ape naturale, în aceeași unitate epidemiologică ca cea în care au fost capturate, în așteptarea recoltării în vederea consumului uman.

2. Tipurile de unități de acvacultură care, în conformitate cu articolul 186 alineatul (2) din Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală, pot fi exonerate de autoritatea competentă de la obligația de a ține evidențe ale tuturor sau ale unora dintre informațiile enumerate la articolul 186 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) din legea respectivă sunt acele unități de acvacultură sau grupuri de unități de acvacultură care îndeplinesc următoarele condiții:

2.1 au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 173 din Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală; și

2.2 nu deplasează animale de acvacultură către alte unități de acvacultură și nici nu le eliberează în natură.

3. Transportatorii care, în conformitate cu articolul 188 alineatul (2) din Legea nr 196/2024 privind sănătatea animală, pot fi exonerati de autoritatea competentă la cerința de a ține evidențe ale tuturor sau ale unora dintre informațiile enumerate la articolul 188 alineatul (1) din legea respectivă sunt transportatori ai următoarelor categorii de animale acvatice, cu condiția ca animalele acvatice să fie deplasate în recipiente sigilate, etanșe, care rămân nedeschise și intacte din momentul încărcării până în momentul în care sunt descărcate la destinația lor finală:

3.1 animalele de acvacultură destinate unor scopuri ornamentale;

3.2 icrele și gameții de animale acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură.